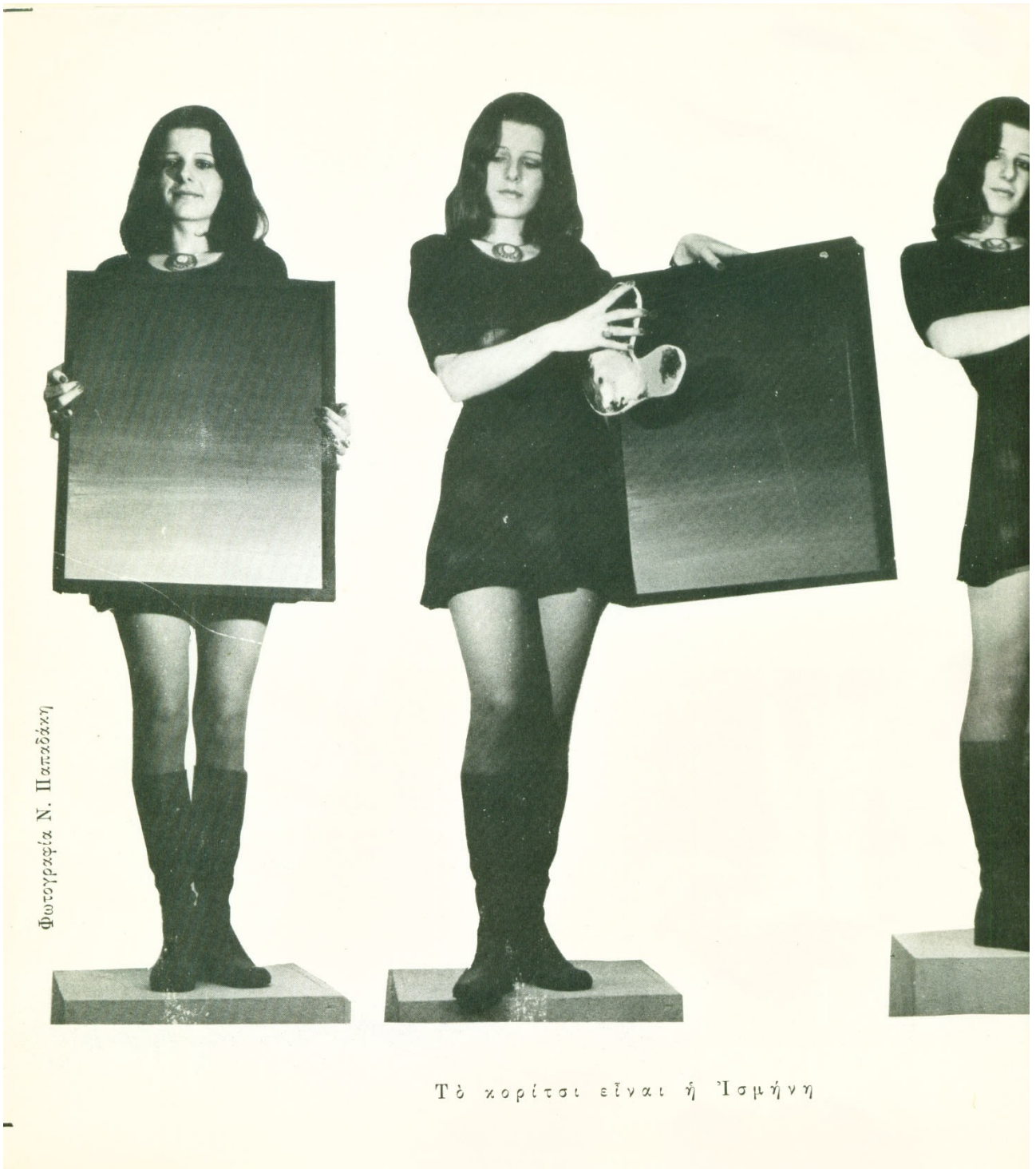


ΖΩΓΡΑΦΙΚΕΣ
 ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
 ΛΕΩΝΙΔΑ
 ΧΡΗΣΤΑΚΗ
 ΑΥΤΟΑΙΣΘΗΣΗ
 ΖΩΓΡΑΦΙΚΕΣ
 ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
 ΛΕΩΝΙΔΑ
 ΧΡΗΣΤΑΚΗ
 ΑΥΤΟΑΙΣΘΗΣΗ
 ΖΩΓΡΑΦΙΚΕΣ
 ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
 ΛΕΩΝΙΔΑ
 ΧΡΗΣΤΑΚΗ

Κ Τ Ε
 ΣΚΑΡΑΡΑΓΚΑΣ



Φωτογραφία Ν. Παπαδόκη

Τὸ κορίτσι εἶναι ἡ Ἰσμήνη

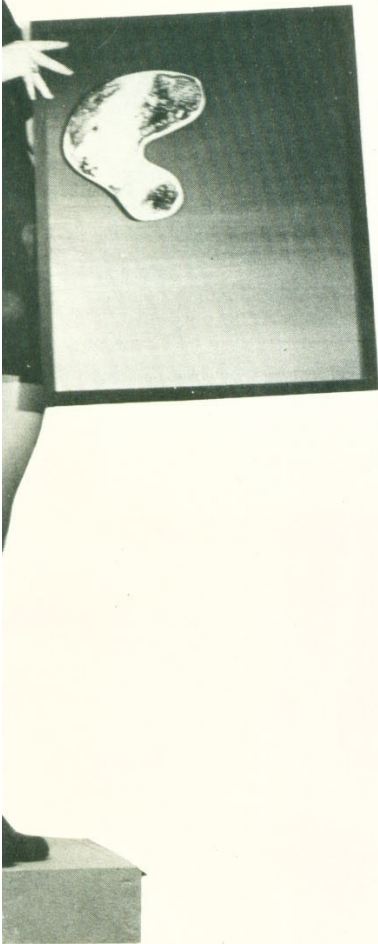
Σφηνωμένος στάς όπισθια μιās κοινωνικής πλεχτάνης χωρίς όρια, ό Λεωνίδας Χρηστάκης, πρώτος και τελευταίος επιζών τής Μπόμπας πού δέν ρίχτηκε, - σλιπάκι ΑΤΘΙΣ - ζυπνάει όσο πάει και νωρίτερα, - ΔΕΝ πλένει ποτέ τά δόντια τού με ΚΟΛΥΝΟΣ - και... μεροδοϋλι - μεροφάι. Πριν και μετά από τόν Χρηστάκη Χάος και ή καλαισθησία είναι βιομηχανία παντού και στην Ελλάδα είναι τέχνη - θεέ μου να είχαμε ακόμη έναν Χρηστάκη - μιās και μητήκαμε στην εποχή πού ή διανόηση ή ή έλαφριά στεναχώρια ή έμμηνοροή είναι τó ίδιο πράγμα - και αυτά τά ζωγραφιστά προϊόντα πρέπει να χωθούν πάνω στις επιφάνειες, δηλαδή στους πίνακες από φελλό... μιā μικρή συμμετοχή στο δράμα σου - Θυμάμαι όταν έπινε πίπερμαν στην Στοά - όταν για πρώτη φορά μου μίλησε - για τά σχέδιά του - κι' άμέσως κατάλαβα ότι δέν ήταν αυτά πού έλεγε - αλλά πού σκέπτονταν - κι' άργησα να τά καταλάβω.

Άπό μικρό παιδι στα γράμματα και στις τέχνες - παίζει και βιολι - καμμιά σχολή δέν τέλειωσε - να τόν μαλλώσουμε πού πήρε τόν κακό δρόμο - και είναι σεμνός μόνο για τόν έαυτό του. Η Έλληνική ζούγκλα με τή σπάνια δλάστηση, με τά ποντίκια και τούς άριστερους και δεξιούς δεινόσαυρους - τά ποντίκια πού τραγανίζουν τις καινούργιες τους παντόφλες - όλες αυτές οι τεράστιες σαγόνες πού παραλίγο να δαγκώσουν τόν μπερέ σου Λεωνίδα - δέν σηκώνει ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ - σ' ένα περιβάλλον πού μόνο κοσμική ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ δέν έχει... πού οι φράσεις καλύπτουν τήν διάσταση τής ούσίας - και πού με ταχύτητα αστραπτής ξεχνιέται όποιαδήποτε έφεύρεση πού έχει σχέση με τήν αλήθεια.

Ό Χρηστάκης λοιπόν - Θεσσαλονίκη - ΑΘΗΝΑ - 5^ο—9^ο Γυμνάσιο. ΚΑΤΟΧΗ. ΣΥΜΜΟΡΙΤΟ ΠΟΛΕΜΟΣ - έλα αυτά τά θαυμάσια γεγονότα, πού σίγουρα θα δώσουν τήν ευκαιρία για καινούργια ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ. Ό Χρηστάκης τά ΕΖΗΣΕ. Και τά απομυθοποίησε. Πρωταθλητής, λοιπόν, τής Απομυθοποίησης ό Χρηστάκης. Με πρώτο θύμα τόν έαυτό του. Και όχι μόνο αυτό - αλλά σύντομα - ό παρ' όλιγον δάσκαλος - θάχει και άγαλμα σε κεντρική πλατεία - όπου κάθε νέος με μακρύ μαλλί θα περνάει και θα τόν φτύνει...

Έχει εκδόσει καμμιά 10ριά περιοδικά, και είναι υγιέστατος κοινωνικά. Γράφει και ζωγραφίζει, όμως κατά τήν γνώμη μου ό Χρηστάκης είναι και θρασύς. Γιατί όχι μόνο μιās απομυθοποιεί όλους, αλλά ζητάει και τήν συμμετοχή μιās, ζητάει ΕΥΘΥΝΕΣ. Ατενίζοντας με μπερέ καμμιά 10ριά χλμ. άκομη και ενώ ή ραδιενέργεια τόν τυλίγει στην κάπα της, σου ζητάει συνεχώς να βγεις από τήν μπλόφα σου...

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ και ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ είναι τó ίδιο. Και ό Κριβενίτης λέει σ' ένα τραγούδι του... «αν θές να αισθάνεσαι άνδρας, φέρσου σαν άνδρας τώρα...». Όμως Λεωνίδα με τούς Σκανδιναυικούς πάγους στόν μπερέ σου, έτσι αδύνατος πού είσαι και με τήν γεννιά σου κρυμμένη ή άφανισμένη από τήν ΙΖΟΛΑ, ή μπλοκαρισμένη από τήν ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ - μπορείς ακόμη να ζητάς συμμετοχή... Η θρασύτητά σου δέν έχει όρια - ό ΛΙΧΝΕΣΤΑ·ΙΝ είναι στο Βισύ και κάνει τά μπάνια του - αυτό πού λέγαν ΠΟΠ ΑΡΤ τά μέσα επικοινωνίας - πέθανε από ΠΟΠ ΠΑΦ - κι' έσύ τώρα θέλεις να κολλήσω στην χειροτεχνία σου τις ζωγραφιές σου - νομίζεις ότι μπορώ να έκφραστώ σ' ένα περιβάλλον γεμάτο φυλακές, μωρά, ανήλικους και μητριαρχία. Όταν τά χέρια μου τά θάζουν συνεχώς στην πλαστελίνη και τά πλαστικά, όταν υπάρχει χρωματιστός και μυρωδάτος καπνός, παντού, και τó HIT μιās κόβει τά γεννητικά όργανα κάθε στιγμή...





Μια φάση του Χρηστάκη

Φωτογραφία Γιώργου Μαρή

Έπειδή εσύ έχεις τὸ ραδιενεργὸ νέφος κάτω ἀπὸ τὸν μιπερέ σου - κι' ἐπειδὴ μιὰ γυναίκα σου τῶσκασε γιὰ τὸ ψυχιατρεῖο - νομίζεις ὅτι μπορῶ... ἐπιμένεις ὅτι μπορῶ νὰ δῶ τὸν ἑαυτὸ μου στὸ τέλειωμα τοῦ δικοῦ σου παιγνιδιοῦ καὶ νὰ σηκώσω τὸ χέρι μου νὰ κολλήσω τὴ ζωγραφιά σου... Ἄκου Λεωνίδα, ἀπ' ὅ,τι φαντάζομαι στὴν χώρα πού ζοῦμε κανεῖς, μὰ κανεῖς δὲν μπόρεσε νὰ σηκώσει τὸ χέρι του - κι' ἀκόμα τὸ 9^ο Γυμνάσιο εἶναι στὴ θέση του στὴν Πλ. Κουμουτούρου - κι' ἄς ὑπάρχει καθήκον - κι' ἄς ἔχουμε χέρι καὶ γεννητικὰ ὄργανα - κι' ἄς μὴ δοκίμασες ἐσὺ ποτέ σου ναρκωτικά - ὁ φελλὸς εἶναι ἀ-πὸ-λυ-τος - καὶ δὲν ξέρω ἂν μπορῶ -καὶ πότε- νὰ σηκώσω τὸ χέρι μου καὶ νὰ βάλω στὴ σ ω σ τ ῆ θέση τίς ζωγραφιές σου στὸ φελλό...

ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ



αυτοαισθηση

Είναι πολύ εύκολο να θυμηθώ το συνεχές ανικανοποίητο συναίσθημα που με κυριεύει κατά την διάρκεια μιᾶς επίσκεψής μου, σ' ένα μουσείο, ή σε μιὰ έκθεση, που υπάρχουν πινακίδες με τις λέξεις **μ ή ν έ γ γ ί ζ ε τ ε**. Ἡ υποχρεωτική ἀχρήστευση τῆς αἰσθησης τῆς ἀφῆς μου δημιουργεῖ σχεδὸν ἀγωνία.

Σε πολλές περιπτώσεις δὲν φτάνει τὸ **μ ή ν έ γ γ ί ζ ε τ ε** καὶ τὸ μάτι τοῦ φύλακα πού τὸ αἰσθάνεται τριγύρω σου νὰ παραφυλάει, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕνα χονδρὸ κορδόνι πού σέ ὑποχρεώνει νὰ στέκεις ἕνα μέτρο μακριὰ ἀπὸ τὸ ἔργο πούχεις μπροστά σου. Φοβερὴ ἀποξένωση.

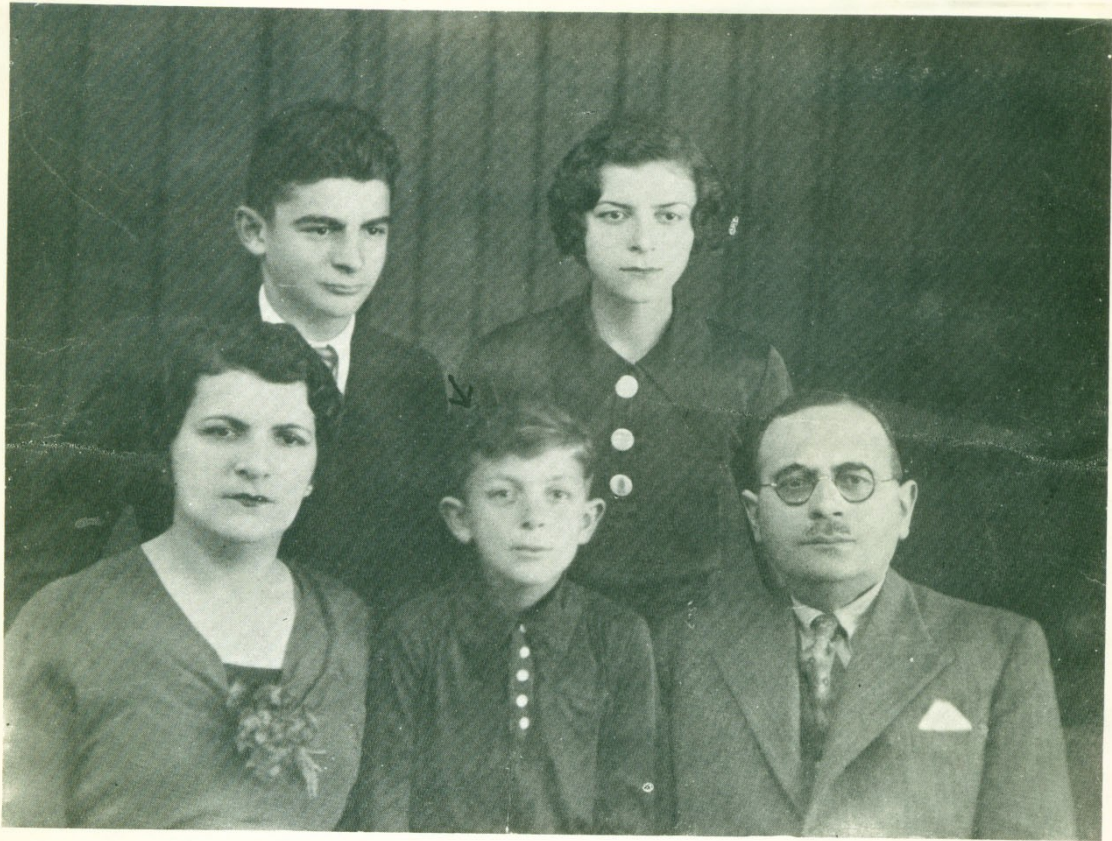
Με μεγάλη δυσκολία μπαίνω στὸ μουσεῖο τῆς Ἀκρόπολης ὅταν ξέρω πὼς μένοντας ἔξω μπορῶ νὰ πιάνω ὅποιο μάρμαρο θρίσκεται μπροστά μου, πάνω στὸ δρόμο.

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴν ΤΑΤΕ ΓΚΑΛΛΕΡΙ, στὸ Λονδίνο, μεταμορφωμένη σὲ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ ἀπὸ τὰ παιδιά πού ἐπαιζαν μετὰ τὰ ἔργα τοῦ ΚΑΛΝΤΕΡ σὲ μιὰ έκθεσή του πρὶν περίπου δέκα χρόνια.

Καταπληκτικὸ συναίσθημα νὰ μπορεῖς ν' ἀγγίζεις καὶ νὰ χαίρεσαι κάτι πού σου ἀρέσει νὰ τὸ βλέπεις.

Τὸ ἔργο τοῦ Χρηστάκη δὲν ἐπιτρέπει μόνο τὸ ἀγγίγμα καὶ τὸ πιάσιμο, ἀλλὰ ἐπιβάλλει τὴ συμμετοχὴ τοῦ φιλότεχνου σ' ἕνα εἶδος συνεργασίας πάνω στὸ δικό του ἔργο. Σοῦ προσφέρει τὴν δυνατότητα νὰ σταθεῖς ὧρες ἐμπρὸς στὸ τελλάρο καὶ νὰ παίξεις ψάχνοντας γιὰ χίλιες - δυὸ διαφορετικὲς ὀπτικὲς εἰκόνες. Ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ, εἶναι φανερὸ ὅτι ἐρεθίζει συνεχῶς περισσότερο καὶ ἐπιθυμεῖς ὅλο ἕνα καὶ πιὸ πολὺ νὰ ψάξεις γιὰ κάτι ἄλλο. Ἔτσι φτάνεις σ' ἕνα σημεῖο πού ἀποκτᾶς ἕνα αἶσθημα εὐθύνης σὲ σχέση μετὰ τὸ ἔργο. Ἐχεις πάρει τὴν μισὴ εὐθύνη ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ καλλιτέχνη, πάνω στοὺς δικούς σου ὤμους καὶ αὐτόμακα τὸ ἔργο σοῦ ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ.

ΝΙΚΗ ΚΑΝΑΓΚΙΝΗ



Ἡ οἰκογένεια Χρηστάκη τὸ σωτήριο ἔτος 1935

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 16 ΔΕΚ. 9 ΤΟ ΒΡΑΔΥ
Αἴθουσα τέχνης ΚΤΕ Σκαραιογκά 5
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΩ
16-23 δεκ. 11-2 & 5-10 κάθε μέρα